

Даниелын Ном — Дөчин Гурав

Библийн эш үзүүллэг дэх сүйрлийн жигшүүрт зүйлийн бэлгэдлийг тайлан илчлэх нь

Jeff Pippenger

2024-01-07

Христийн тооллын 538 онд папын засаг эрх мэдэлд хүрч гарч ирэхийг саатуулж байсан хүч нь шүтээнлэг Ром мөн гэж Паул тодорхойлсон нь, Даниелын ном дахь “өдөр тутмын”-ыг шүтээнлэг үзэл хэмээн тогтоосон гэрчлэл болохыг Уильям Миллер ухаарсан юм. Уильям Миллерийн тайлбарын хүрээ нь шүтээнлэг үзэл болон түүний араас папын үзэл гэсэн сүйрэл учруулагч хоёр хүч дээр тулгуурлаж байв. Тэрхүү хүрээг дэмжихэд Миллерийн хийсэн хамгийн чухал нээлт нь 2 Тесалоник, хоёрдугаар бүлэг дэх Паулын гэрчлэл байсан бөгөөд тэнд Паул, папын засгийг саатуулж байсан шүтээнлэг Ромоос үүссэн хориг зайлуулагдах ёстойг, ингэснээр “нүглийн хүн” Бурханы сүмд сууж, өөрийгөө Бурхан мөн хэмээн харуулахын тулд тийнхүү болохыг тодорхойлсон байдаг.

Даниелын номд харийн шашныг төлөөлдөг “өдөр тутмын” бэлгэдлийн дараа үргэлж папын эрх мэдлийг илэрхийлэх бэлгэдэл гарч ирдэг бөгөөд тэр нь эзгүйрлийн гэм нүгэл ч бай, эсвэл эзгүйрлийн жигшүүрт зүйл ч бай адил юм. Гэвч МЭ 66–70 оны хоорондох гурван жил хагасын хугацаанд болсон Иерусалимын бүслэлт ба сүйрлийн талаар Христ итгэгчдэд өгсөн сэрэмжлүүлэгтээ Иерусалимд байсан христэд итгэгчид нэн даруй зугтах ёстойг заах тэмдэг болгон “эш үзүүлэгч Даниелын хэлсэн эзгүйрлийн жигшүүрт зүйл”-ийг дурдсан. Түүх энэ тэмдэг нь папын Ромын бус, харин харийн Ромын бэлгэдэл байсныг тогтоодог. Хэрэв тэд бүслэлт ба сүйрлээс зайлсхийх ёстой байсан бол итгэмжит хүмүүс тэр тэмдгийг таних учиртай байв. “Эш үзүүлэгч Даниелын хэлсэн эзгүйрлийн жигшүүрт зүйл” нь харийн Ромын бэлгэдэл үү, эсвэл папын Ромын бэлгэдэл үү?

Иймээс эш үзүүлэгч Даниелын хэлсэн сүйрлийн жигшүүрт юм ариун газарт зогсож байхыг та нар үзвэл, (уншигч нь ойлгог:) тэгвэл Иудейд байгаа хүмүүс уулс уруу зугтаг; дээвэр дээр байгаа хүн гэрээсээ ямар нэгэн юм авахаар бүү доош бууг; талбайд байгаа хүн хувцсаа авахаар бүү буцаж ирэг. Тэр өдрүүдэд жирэмсэн хүмүүс болон хөхүүл хүүхэдтэй хүмүүст золгүй ээ! Харин та нарын зугталт өвөл, эсвэл амралтын өдөр тохиолдохгүй байгаасай гэж залбир. Учир нь тэр үед ертөнцийн эхлэлээс эдүгээ хүртэл байгаагүй, үүнээс хойш ч хэзээ ч гарахгүй агуу их зовлон болно. Хэрэв тэр өдрүүд богиносгогдохгүйсэн бол ямар ч махан бие аврагдахгүй байхсан; харин сонгогдогсдын төлөө тэр өдрүүд богиносгогдоно. Матай 24:15–22.

Уайт эгч энэхүү сэрэмжлүүлэг МЭ 66-аас 70 оны хооронд Иерусалимын сүйрлийн түүхэнд хэрхэн биелснийг тайлбарлаж, Ромын цэргийн тут буюу байлдааны тэмдэг нь Иерусалимд үлдсэн христэд итгэгчдэд зугтан гарах дохио байсан хэмээн тодорхойлдог. Тэгвэл эш үзүүлэгч Даниелын хэлсэн “сүйрэл авчрагч жигшүүрт зүйл” нь харь Ром байсан уу, эсвэл Миллер өөрийн тайлбарын хүрээг түүн дээр тулгуурласан шиг папын Ром байсан уу?

Уильям Миллер Ромын аль аль илрэлийг (эхлээд харь шашинт, дараа нь папын) хоёуланг нь ойлгоход хөтлөгдсөн боловч, өөрийн амьдарч байсан түүхэн нөхцөл байдлын улмаас тэрээр эдгээр хоёр хаант улсыг нэг хаант улс болгон авч үзэхэд хүрсэн. Мэдээж хэрэг, тэд нэг хаант улс мөн боловч, түүнчлэн дараалан залгамжлах хоёр хаант улсыг төлөөлдөг. 1798 оны эш үзүүлэгийн түүхээр албадуулсан Миллер Ромыг үндсэндээ нэг хаант улс хэмээн авч үзэх ёстой болсон. 1798 онд Миллер Христийн Хоёр дахь ирэлт ойролцоогоор хорин таван жилийн дараа болно гэж итгэж байв. Тэрээр папын Ром 1798 онд үхлийн шарх хүлээн авсныг бүрэн сайн мэдэж байсан. Миллерийн хувьд папын Ромын дараа дагах өөр ямар ч дэлхийн хаант улс байхгүй байв, учир нь Христ удахгүй эргэн ирэх гэж байсан.

Миллерийн оршиж байсан түүхэн үед тэрээр Даниелын хоёрдугаар бүлэгт гардаг хөшөө нь дэлхийн дөрвөн хаант улсыг төлөөлдөг гэдгийг ойлгосон бөгөөд учир нь Даниел өөрөө тийн гэрчилсэн юм.

Дөрөв дэх хаант улс нь төмөр мэт хүчирхэг байх болно. Учир нь төмөр бүхнийг бут цохиж, даран захирдаг; мөн бүхнийг буталдаг төмөр адил тэр нь бут цохиж, няцлах болно. Харин чи хөлийн сарвуу болон хуруунуудыг ваарчны шаврын нэг хэсэг, төмрийн нэг хэсэг байхаар харсан тул уг хаант улс хуваагдсан байх болно. Гэвч чи төмөр нь наалдамхай шавартай холилдсоныг харсан учир, түүнд төмрийн хүчний нэгэн хувь байх болно. Даниел 2:40, 41.

Миллерийн ойлгосноор зөвхөн дөрвөн хаант улс байсан бөгөөд дөрөв дэх, эцсийн хаант улс нь Ром байсан; түүний хувьд түүхээс мэдэгдэж байснаар энэ нь эхлээд харь Ром, түүний дараа папын Ром байв. Миллерийн хувьд, Даниелын үгтэй нийцэн, дөрөв дэх хаант улс нь “хуваагдсан” байсан боловч түүний ойлголтоор энэ хуваагдал нь Ромын хаант улсын бодит ба сүнслэг талуудын ялгааг л илэрхийлж байлаа. Тэр зөв байсан боловч түүний ойлголт хязгаарлагдмал байв.

Миллер харийн болон папын Ромын хуваагдал нь Паулын тодорхойлон илрүүлэхээр босгогдсон тэрхүү хуваагдалд үндэслэсэн болохыг олж хараагүй. Паул (мөн Иохан Баптист) загалмайн цаг үед бодит нь сүнслэгт шилжих ёстойг тодорхойлон илчилсэн. Тэрхүү ойлголтгүйгээр Миллер Ром нь үндсэндээ хоёр үе шаттай нэг хаант улс мөн гэж хүлээн зөвшөөрөхөөс өөр аргагүй болсон. Мэдээж тэр зөв байсан (гэвч хязгаарлагдмал байдлаар). Тэрээр сүнслэг Ромыг бодит Вавилоноор төлөөлүүлснийг харж чадаагүй, учир нь сүнслэг Ром (папын засаглал) мөн сүнслэг Вавилон юм.

Даниел хоёрдугаар бүлэг дэх дөрвөн хаант улсын эхнийх нь болсон бодит Вавилон нь дөрөвдэх хаант улсыг хэвшүүлэн үзүүлдэг, учир нь эхнийх нь үргэлж сүүлчийнхээ хэв шинж болдог. Харь Ромыг Вавилон хэвшүүлэн үзүүлж байсан боловч, харь Ром ч, Вавилон ч хоёулаа сүнслэг Ромыг (папын засаглалыг) хэвшүүлэн үзүүлсэн юм. Иймээс папын засаглал нь тав дахь хаант улс байсан бөгөөд Вавилоноор төлөөлөгдсөн байв. Энэ нь Эгч Уайт бодит Израилийн Вавилонд далан жилийн турш олзлогдсон байдлыг сүнслэг Израиль сүнслэг Вавилонд нэг мянга хоёр зуун жаран жилийн турш олзлогдсон байдалтай харьцуулдгийн үндсэн шалтгаануудын нэг юм.

“Тасралтгүй хавчлагын энэ урт хугацааны туршид дэлхий дээрх Бурханы сүм нь, цөллөгийн үеэр Израилийн хөвгүүд Вавилонд олзлогдон байсантай нэгэн адил, үнэхээр боолчлолд байсан юм.” Эш үзүүлэгчид ба хаад, 714.

Иймээс Миллер харь үндэстний Ромыг илүү тодорхойлон заасан эш үзүүлэгийн биеллүүдийг папын Ромтой солбицуулан хэрэглэхэд огт бэрхшээлгүй байв. Үүний жишээнүүдийг бид цааш үргэлжлүүлэхдээ үзүүлэх болно. Харин хэрэв Миллер харь үндэстний Ром ба папын Ромыг нэг хаант улс гэж үздэг байсан гэдгийг бид ойлговол, Есүсийн «эш үзүүлэгч Даниелын айлдсан сүйрлийн жигшүүрт зүйл»-ийг харь үндэстний Ромын биелэл хэмээн иш татсан атлаа, Даниелын ном дахь «сүйрлийн жигшүүрт зүйл» гэх илэрхийллийг папын Ромын бэлгэдэл хэмээн мөн ойлгож байсан нь яагаад Миллерт ямар ч асуудал үүсгээгүйг ойлгож чадна. Миллер сүйрэл учруулагч гурван хүчийг харж чадаагүй бөгөөд энэ шалтгаанаар түүний эш үзүүлэгийн тогтолцоо хязгаарлагдмал байсан ч үнэн зөв байв.

Гэвч МЭ 66 онд Христийн зөгнөл биелж, харь Ром ариун сүмийн ариун хашаанд тугуудаа байрлуулсан түүхэн биеллийн энэ зөрөөг бид хэрхэн ойлгох ёстой вэ? “Эш үзүүлэгч Даниелаар хэлэгдсэн хоосролын жигшүүрт зүйл” нь харь Ромын уу, эсвэл папын Ромын бэлгэдэл үү? Хоёр биш, харин хоосруулдаг гурван хүчийг хүлээн зөвшөөрөх үед тэрхүү бэрхшээлийн хариу нэлээд энгийн болно. Бид Иерусалимын сүйрлийн тухай Христийн зөгнөл хэрхэн биелсэн талаар Систер Уайтын тайлбараас эхлэх ёстой.

“Иудейчүүд Христийг цовдолсондоо Иерусалимын сүйрлийг өөртөө багтаасан байв. Калварид урсан цус нь тэднийг энэ ертөнцөд ч, ирэх ертөнцөд ч мөхөл рүү живүүлсэн жин байлаа. Бурханы нигүүлслийг гологсод дээр шүүлт буух агуу эцсийн өдөр мөн тийнхүү байх болно. Бүдрэлтийнх нь хад болсон Христ тэр үед тэдэнд өшөө авагч уул мэт үзэгдэнэ. Зөвт хүмүүст амь болдог Түүний царайны алдар суу нь хорон муу хүмүүст шатаагч гал байх болно. Голсон хайр, басамжилсан нигүүлслийн улмаас нүгэлтэн сүйрэх болно.”

“Олон жишээ болон давтан өгсөн сануулгуудаар дамжуулан Есүс Бурханы Хүүг няцаасны үр дүн иудейчүүдэд ямар байхыг харуулсан. Эдгээр үгсээрээ Тэр Өөрийг нь Аврагчаа болгон хүлээн авахаас татгалздаг бүх үеийн бүх хүмүүст хандан айлдсан юм. Сануулга бүр тэдэнд зориулагдсан. Бузарлагдсан сүм, дуулгаваргүй хүү, хуурамч тариаланчид, басамжлагч барилгачид нь нүгэлтэн бүрийн амьдралын туршлагад өөрийн дүйцэлтэй байдаг. Хэрэв тэр гэмшихгүй бол, тэдний урьдаас дүрслэн харуулсан мөхөл түүнийх болно.” Эрин үеийн хүсэл, 600.

Паул шууд утгаас сүнслэг утгад шилжсэн явдлыг тодорхойлохдоо, энэ нь загалмайн цаг үед болсон гэж заадаг бөгөөд Иерусалимын сүйрэл загалмайтай шууд холбоотой гэдгийг тэмдэглэх ёстой. Шууд утгатай Иерусалимын сүйрлийг анх шууд утгатай Вавилон үйлдэж гүйцэтгэсэн бол, эцэст нь мөн шууд утгатай Ром гүйцэтгэсэн; учир нь Есүс төгсгөлийг үргэлж эхлэлтэй нь төлөөлүүлдэг. Вавилоны харь хүчнээс эхэлсэн ариун газрыг болон цэргийг хөл дор гишгэлэн доромжлох явдал Ромын харь хүчнээр төгссөн юм.

Сүнслэг Иерусалимыг сүнслэгээр хөл дор гишгэлэх явдал нь папын Ромоор үйлдэгдсэн бөгөөд тийнхүү хөл дор гишгэлтийн тэр хоёр үе (бодит ба сүнслэг) нь Бурханы ард түмнийг гурав дахь эзгүйрүүлэгч хүчээр хөл дор гишгэлэхийг төлөөлөн үзүүлдэг; энэ хүч нь Ромын хувьд орчин үеийн Ром хэмээн нэрлэгддэг.

Бурханы ардыг тус бүр хавчин мөшгөгч гурван эзгүйрүүлэгч хүч байдаг. Эхлээд харь шашинтны луу, түүний дараа Католик шашныг төлөөлөх далайн араатан, түүний араас АНУ-ын газрын араатан (хуурамч эш үзүүлэгч) гарч ирдэг. Харь шашинтныг үгчлэл утгаарх Израилийг хөл дороо гишгэсэн янз бүрийн харь хүчнүүдээр төлөөлүүлсэн. Дараа нь папализм 538-аас 1798 он хүртэлх нэг мянга хоёр зуун жаран жилийн турш сүнслэг Израилийг хөл дороо гишгэсэн. Луу, араатан, хуурамч эш үзүүлэгчийн гурвалсан нэгдэл нь орчин үеийн Ром бөгөөд энэ нь мөн Ням гаргийн хуулийн хямралын “цаг”-ийн туршид Бурханы ардыг хөл дороо гишгэдэг. Луу, араатан, хуурамч эш үзүүлэгч хэмээх эзгүйрүүлэгч энэ гурван хүчийг мөн харь Ром, папын Ром, орчин үеийн Ром хэмээн төлөөлүүлдэг.

Илчлэлт арван долоогийн хүрээнд авч үзвэл, харь шашин нь эхний дөрвөн хаад бөгөөд, тав дахь хаан нь папын засаглал, харин зургаа, долоо, найм дахь хаад нь орчин үеийн Ромын гурвалсан нэгдэл юм.

Мөн долоон хаад бий: тэднээс тав нь унасан, нэг нь байгаа, нөгөө нь хараахан ирээгүй; харин тэр ирэхдээ багахан хугацаанд үлдэх ёстой. Тэгээд байсан атлаа одоо байхгүй араатан нь өөрөө найм дахь нь бөгөөд тэр нь долоон дотроос гарсан нэгэн мөн, сүйрэл уруу явдаг. Илчлэл 17:10, 11.

Даниелын хоёрдугаар бүлгийн үүднээс авч үзвэл, харь шүтлэг нь бодит Вавилоноос эхлээд бодит Ром хүртэлх дөрвөн хаанчлал бүгд мөн. Сүнслэг Вавилон нь папын засаглал (алтан тэргүүн) бөгөөд луу, араатан, хуурамч эш үзүүлэгчийн гуравласан нэгдэл (орчин үеийн Ром) нь сүнслэг Мидо-Перс, сүнслэг Грек, сүнслэг Ромын (үүний үхлийн шарх эдгээгдсэн) гуравласан нэгдлээр төлөөлөгдөнө.

Есүс “эш үзүүлэгч Даниелын хэлсэн сүйрлийн жигшүүрт юм”-ын тухай дурдахдаа, Христэд итгэгчид гурван Ром тус бүрд таньж мэдэх ёстой тодорхой нэгэн “тэмдэг”-ийг зааж байсан юм. Шүтээнлэг Ром, папын Ром, орчин үеийн Ром бүгд Бурханы ардыг хавчин мөшгөнө. Тэрхүү хавчлага нь эш үзүүлэгийн хувьд ариун газрыг болон цэргийг хөл дор гишгэлэн няцалж буйгаар дүрслэгдсэн байдаг. Есүс хавчлагын эдгээр гурван үе тус бүрийн хувьд тэр хавчлагын ойртож буйг анхааруулах сэрэмжлүүлгийг өгсөн юм. Ромын эрх мэдлийн “тэмдэг” ариун газрын дотор тавигдсан үед Иерусалимаас зугтах цаг ирсэн байв. Есүс Даниелын “сүйрлийн жигшүүрт юм” гэх хэллэгийг газар дээрх нэгэн хүчний бэлгэдэл болгон хэрэглээгүй, харин Христэд итгэгчдийн таньж мэдэх шаардлагатай байсан тэмдгийн бэлгэдэл болгон хэрэглэсэн юм.

“Есүс сонсож байсан шавь нартаа тэрслэн урвасан Израилийн дээр буух шүүлтүүдийг, мөн ялангуяа Мессиаг няцаан цовдолсных нь төлөө тэдний дээр ирэх шийтгэх өшөө авалтыг тунхаглав. Аймшигт оргил мөчөөс өмнө эндүүршгүй тэмдгүүд илрэх байв. Аюулт цаг гэнэт бөгөөд түргэн ирнэ. Аврагч Өөрийн дагалдагчдад ийн анхааруулав:

‘Иймээс эш үзүүлэгч Даниелын хэлсэн сүйрлийн жигшүүрт зүйл ариун газарт зогсож байхыг та нар үзвэл (уншигч нь ухаараг): тэгвэл Иудейд байгаа хүмүүс уулс уруу зугтагтун.’ Матай 24:15, 16; Лук 21:20, 21. Ромчуудын шүтээнлэг тугууд хотын хананы гадна хэдэн стадия үргэлжлэх ариун нутагт босгогдох үед Христийн дагалдагчид зугтан одож аюулгүй байдлыг олох ёстой байв. Анхааруулах тэмдэг харагдах үед аврагдахыг хүсэгчид огт саатал хийж болохгүй байлаа. Бүх Иудейн нутаг даяар, түүнчлэн Иерусалимын дотор ч, зугтах дохиог нэн даруй дагах ёстой байв. Дээвэр дээр тааралдан гарсан хүн хамгийн эрхэм нандин эд зүйлсээ аврахын тулд ч гэртээ бууж болохгүй байв. Талбайд эсвэл усан үзмийн талбайд ажиллаж байсан хүмүүс өдрийн халуунд хөдөлмөрлөж байхдаа тайлсан гадуур хувцсаа авахаар буцаж очих цаг гаргаж болохгүй байв. Нийт сүйрэлд өртөх вий гэдгээс эмээн тэд хормын төдий ч эргэлзэж болохгүй байлаа.” Агуу тэмцэл, 25.

Тэр эшлэлд Систр Уайт “эзгүйрлийн жигшүүрт зүйл”-ийг “эргэлзээгүй тэмдэг” хэмээн тодорхойлсон бөгөөд энэ нь Ромчуудын “шүтээнлэг тугууд”-аар төлөөлөгдсөн, тэдгээрийг ариун газрын дархан газрын хүрээнд “босгосон” явдал байв. Есүс “эзгүйрлийн жигшүүрт зүйл”-ийг харийн Ром ч бай, папын Ром ч бай, аль нэг эрх мэдлийг төлөөлүүлэхийн тулд бус, харин “тэмдэг” болгон хэрэглэж байлаа. Тэрхүү “тэмдэг” сүмийн ариун газарт тавигдах үед Христэд итгэгчид Иерусалимаас “нийт сүйрэлд өртөхөөс зайлсхийхийн тулд” зугтах ёстой байв. Систр Уайт мөн тэрхүү эшлэлийнхээ дараах хэсэгт цаашлан, сүйрлийг заасан Христийн зөгнөл нэгээс илүү биелэлтэй байсныг тодорхойлдог.

“Иерусалим дээр шүүлт айлчлагдах тухай Аврагчийн эш үзүүлэлэг нь дахин нэгэн биеллийг олох бөгөөд тэрхүү аймшигт сүйрэл нь үүний бүдэгхэн сүүдэр төдий байсан юм. Сонгогдсон хотын хувь заяанд бид Бурханы өршөөлийг няцааж, Түүний хуулийг хөл дороо гишгэсэн нэгэн ертөнцийн мөхлийг харж болно. Гэмт хэргийн урт удаан зуунуудын туршид газар дэлхий хүний зовлонгийн харанхуй тэмдэглэлүүдийг гэрчилсээр ирсэн. Үүнийг эргэцүүлэн бодоход зүрх эмтэрч, ухаан санаа мохож доройтдог. Тэнгэрийн эрх мэдлийг няцаасны үр дагавар аймшигтай байсаар ирсэн. Гэвч ирээдүйн илчлэлүүдэд үүнээс ч илүү харанхуй дүр зураг үзүүлэгддэг. Өнгөрсний тэмдэглэлүүд—үймээн самуун, мөргөлдөөн, хувьсгалын төгсгөлгүй цуваа, “дайчны тулаан ... үймээнтэй шуугиан дунд, цусанд өнхөрсөн хувцастай” (Исаиа 9:5)—эдгээр нь, Бурханы тогтоон баригч Сүнс бузар муу хүмүүсээс бүрмөсөн татагдан, хүний хүсэл тачаалын оргилолт болон сатаны хилэнгийн дэгдэлтийг цаашид хорьж тогтоохоо болих тэр өдрийн аймшгуудын өмнө, юу юм бэ? Тэр цагт дэлхий сатаны ноёрхлын үр дүнг урьд хожид хэзээ ч байгаагүйгээр харах болно.”

“Харин тэр өдөр, Иерусалимын сүйрлийн үеийн адил, Бурханы ард түмэн аваргадах бөгөөд амьд хүмүүсийн дунд бичигдсэн нь олдох хүн бүр аврагдана. Исаиа 4:3. Христ Өөрийн үнэнч хүмүүсийг Өөртөө цуглуулахаар хоёр дахь удаагаа ирнэ хэмээн тунхагласан: ‘Тэгээд газрын бүх овог аймгууд гашуудан уйлж, мөн Хүний Хүү тэнгэрийн үүлс дээр хүч чадал ба агуу алдартайгаар ирэхийг тэд харах болно. Тэрээр бүрэн аугаа дуугаар Өөрийн тэнгэрэлч нарыг илгээж, тэд Түүний сонгогдсон хүмүүсийг дөрвөн зүгээс, тэнгэрийн хязгаарын нэгээс нөгөө хүртэл цуглуулах болно.’ Матай 24:30, 31. Тэгээд сайн мэдээнд дуулгаваргүй хүмүүс Түүний амны сүнсээр

устгагдаж, Түүний ирэлтийн гэгээн туяагаар сөнөнө. 2 Тесалоник 2:8. Эртний Израилийн адил хорон муу хүмүүс өөрсдийгөө сүйрүүлдэг; тэд өөрсдийн гэм нүглээр унадаг. Нүгэл доторх амьдралаараа тэд өөрсдийгөө Бурхантай үл зохицохуйц байдалд оруулсан бөгөөд тэдний мөн чанар бузар муугаар тийм их доройтсон тул Түүний алдрын илрэл тэдэнд шатаан устгах гал болдог.”

“Хүмүүс Христийн үгэнд тэдэнд дамжуулагдсан сургамжийг үл хайхрах вий хэмээн сэрэмжлэг. Тэрээр Иерусалимын сүйрлийн талаар шавь нараа анхааруулж, ойртон ирж буй мөхлийн тэмдгийг тэдэнд өгч, ингэснээр тэд зугтан аврагдаж болохоор болгосны адил, Тэр мөн эцсийн сүйрлийн өдрийн талаар дэлхий ертөнцийг анхааруулж, түүний ойртон ирж буйг илтгэх шинж тэмдгүүдийг өгсөн билээ. Ингэснээр хүссэн бүхэн ирэх уур хилэнгээс зугтан зайлах боломжтой юм. Есүс ийн тунхагладаг: ‘Наран дээр, саран дээр, одод дээр тэмдгүүд байна; газар дэлхий дээр үндэстнүүдийн зовнил байна.’ Лук 21:25; Матай 24:29; Марк 13:24–26; Илчлэл 6:12–17. Түүний ирэлтийн эдгээр урьдач дохиог хардаг хүмүүс ‘энэ нь ойрхон, үүдэн дээр ирсэн байгааг’ мэдэх ёстой. Матай 24:33. ‘Тиймийн тул сэрэмжтэй байгтун’ хэмээх нь Түүний анхааруулах үгс мөн. Марк 13:35. Анхааруулгыг анхааран дагагчид тэр өдөр тэднийг мэдэлгүй гэнэт нөмрөн авахуйц харанхуйд орхигдохгүй. Харин сэрэмжлэхийг үл хүсэгчдийн хувьд ‘Эзэний өдөр шөнө дөлөөр ирэх хулгайч мэт ирнэ.’ 1 Тесалоник 5:2–5.” Агуу тэмцэл, 36, 37.

Цагаан эгч эдгээр үгсийг бичих үед Иерусалимын сүйрлийн ирээдүйн биелэлт хараахан болох ёстой байсан. Ертөнцийн төгсгөлд орчин үеийн Ромын (луу, араатан, хуурамч эш үзүүлэгч) эсрэг хэрэгжих шийтгэх шүүлт нь сүнслэг Вавилоны эцсийн уналтыг төлөөлдөг боловч сүнслэг Вавилон (папын ёс) 1798 онд нэгэнтээ аль хэдийн унасан билээ. Иерусалимын сүйрэл нь тэрслүү болсон сүм дээр буух Бурханы шийтгэх шүүлтийг төлөөлдөг.

МЭ 66 оноос МЭ 70 он хүртэлх гурван жил хагасын хугацаанд Иерусалимын сүйрэл нь ертөнцийн төгсгөлд орчин үеийн Ром дээр (луу, араатан, хуурамч эш үзүүлэгч дээр) буух Бурханы өшөөт шүүлтийн сүйрлийг бэлгэдэн дүрсэлдэг. МЭ 66 оноос МЭ 70 он хүртэл харь шашинтнуудаар үйлдэгдсэн Иерусалимын бүслэлт ба сүйрэл нь яг тийнхүү гурван жил хагас үргэлжилсэн юм.

Папын тогтолцоогоор хэрэгжсэн сүнслэг Иерусалимын бүслэлт ба сүйрэл нь эш үзүүлэлийн гурван жил хагасын турш, 538 оноос 1798 он хүртэл үргэлжилсэн юм. Эдгээр хоёр дүрслэл нь орчин үеийн Ромын бий болгох Ням гаргийн хуулийн хямралын “цаг”-т Иерусалимын бүслэлт ба сүйрлийг бэлгэдэн харуулдаг. Иерусалимын гурван сүйрлийн сүүлчийнх нь Даниелын номд дүрслэгдсэнээр эргүүлэгддэг.

Даниелын ном нь Вавилон Иерусалимыг эзлэн сүйтгэснээр эхэлж, Вавилоны сүйрэл болон Иерусалимын ялалтаар төгсдөг. Эдгээр гурван тулалдаан бүрд Христэд итгэгчдэд айсуй дайнаас зугтан гарахыг мэдүүлэх нэгэн тэмдэг өгөгдсөн юм. МЭ 66 онд энэ нь харь Ромын цэргүүд ариун газрын хилийн дотор өөрсдийн туг хиурыг (дайны тугнуудаа) босгосон үе байв. 538 онд энэ нь “нүглийн хүн” илчлэгдэн, өөрийгөө Бурхан мөн хэмээн харуулж, Бурханы сүмд (Христийн чуулганд) суусан үе байсан бөгөөд тэр жил Орлеаны Зөвлөл дээр

Ням гаргийн хуулийг баталсан юм. Ням гаргийг албадан сахиулах явдлыг папын засаглал Христийн ертөнц дэх өөрсдийн эрх мэдлийн нотолгоо гэж тодорхойлдог. Учир нь тэд Бурханы Үгэнд Ням гаргийг шүтлэгийн өдөр болгон сахихыг дэмжсэн үндэслэл огт байхгүй гэж (зөвөөр) маргадаг бөгөөд Христийн шашинд Ням гаргийг мөргөлийн өдөр болгон тогтоосон явдал нь тэдний харь ёсны уламжлал, заншлын эрх мэдэл Библийн дээр оршдогийн баталгаа мөн гэж үздэг.

538 онд Христэд итгэгчид Ромын сүмээс салан тусгаарлах ёстой байсан нь зөвхөн тэр нь жинхэнэ Христийн сүм байгаагүй учраас төдийгүй, папын эрх мэдлийн тэмдэг Бурханы сүмийн ариун газар нутагт тавигдсан байсантай ч холбоотой байв. Уайт эгч Бурханы сүм арван хоёр зуун жаран жилийн турш цөл уруу дүрвэн одсон үеийг эхлүүлсэн тэр түүхэн салалтын үйл явцыг тодорхойлдог.

“Тэвч гэрлийн Ханхүү ба харанхуйн ноёны хооронд ямар ч нэгдэл үгүй бөгөөд тэдний дагалдагчдын хооронд ч мөн нэгдэл байж үл чадна. Христэд итгэгчид харь шашнаас дөнгөж хагасхан эргэсэн хүмүүстэй нэгдэхийг зөвшөөрөхдөө, тэд үнэний зүгээс улам бүр холдуулах замд орсон юм. Сатан Христийн дагалдагчдын тийм олон тоог мэхэлж чадсандаа баярлан хөөрөв. Тэрээр дараа нь тэдний дээр өөрийн хүчийг бүрэн дүүрэн хэрэгжүүлж, Бурханд үнэнч хэвээр үлдсэн хүмүүсийг хавчин мөрдөхөд тэднийг өдөөн турхирсан. Нэгэн цагт жинхэнэ Христийн итгэлийн хамгаалагчид байсан хүмүүсээс өөр хэн ч түүнд хэрхэн эсэргүүцэхийг тийнхүү сайн ойлгож байгаагүй; мөн эдгээр урвагч Христэд итгэгчид, өөрсдийн хагас харь шашинт нөхөдтэйгээ нэгдэн, Христийн сургаалын хамгийн чухал шинжүүдийн эсрэг дайнаа чиглүүлсэн юм.”

Итгэлтэй хэвээр байхыг хүсэгчид санваартны өмсгөлөөр халхлагдан сүмд нэвтрүүлэгдсэн мэхлэлтүүд ба жигшүүрт зүйлсийн эсрэг бат зогсохын тулд цөхрөнгүй тэмцэл хийх шаардлагатай байв. Библийг итгэлийн жишиг хэмээн хүлээн зөвшөөрдөггүй байлаа. Шашны эрх чөлөөний сургаалыг тэрс үзэл гэж нэрлэж, түүнийг баримтлагчдыг үзэн ядаж, хавчин гадуурхдаг байв.

“Удаан бөгөөд ширүүн тэмцлийн дараа үнэнч цөөнх нь, хэрэв тэр тэрслүү сүм худал хуурмаг ба шүтээн мөргөлөөс өөрийгөө чөлөөлөхөөс мөн л татгалзсаар байвал, түүнтэй байсан бүх холбоогоо таслахаар шийджээ. Бурханы үгийг дагахын тулд тусгаарлал нь туйлын зайлшгүй хэрэгцээ мөн гэдгийг тэд ойлгосон. Тэд өөрсдийн сүнсэнд үхлийн аюултай алдааг тэвчиж үл зүрхэлсэн бөгөөд хүүхдүүдийнхээ, мөн хүүхдүүдийнхээ хүүхдүүдийн итгэлд аюул учруулах жишээ тогтоохыг ч хүссэнгүй. Энх тайван ба нэгдлийг хангахын тулд тэд Бурханд үнэнч байхтай нийцэх ямар ч буултыг хийхэд бэлэн байв; гэвч зарчмыг золиослох үнээр олдох энх тайван нь хэтэрхий үнэтэй олз болно гэж тэд үзсэн. Хэрэв нэгдлийг зөвхөн үнэн ба зөвт байдлыг буулт хийх замаар л хадгалж болох юм бол, ялгаа байг, тэр ч байтугай дайн ч байг.” Агуу Тэмцэл, 45.

Бид эдгээр бодлыг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлэн авч үзэх болно.

“Мөнх үе бидний өмнө цэлийж байна. Хөшиг удахгүй сөхөгдөх гэж байна. Ийм ноцтой, хариуцлагатай байр суурийг эзэлж буй бид эргэн тойронд маань сүнснүүд мөхөж байхад өөрсдийн аминчлан тав тухыг хайрлах сэтгэлдээ зууралдан, юу хийж байна вэ, юуны

тухай бодож байна вэ? Бидний зүрх сэтгэл бүрмөсөн хөшиж, мэдрэмжгүй болсон гэж үү? Бусдын авралын төлөө хийх ажил бидэнд байгааг бид мэдэрч, ойлгож чадахгүй байна гэж үү? Ах дүүс ээ, та нар нүдтэй атлаа харахгүй, чихтэй атлаа сонсохгүй тийм бүлгийнх мөн үү? Бурхан Өөрийн хүслийн тухай мэдлэгийг та нарт өгсөн нь хий дэмий байсан гэж үү? Тэр та нарт анхааруулга дээр анхааруулга илгээсэн нь хий дэмий байсан гэж үү? Дэлхий дээр айсуй зүйлсийн талаар мөнхийн үнэний тунхаглалуудыг та нар итгэдэг үү, Бурханы шүүлт ард түмний дээр дүүжлэгдэн байгаад та нар итгэдэг үү, тэгээд та нар одоо ч амар тайван сууж, залхуу, хайхрамжгүй, зугаа цэнгэлд дурлан байсаар байж чадах уу?”

“Одоо Бурханы ард түмэн сэтгэл зүрхээ энэ дэлхийд тогтоож, эсвэл эрдэнэсээ энд хураан нөөцлөх цаг биш. Ромын цэргүүд Иерусалимыг бүсэлсэн нь Иудейн христэд итгэгчдэд зугтан гарах дохио болсончлон, манай үндэстэн папын амралтын өдрийг албадан сахиулах зарлигаар эрх мэдэл хэрэгжүүлж эхлэх нь бидний хувьд анхааруулах тэмдэг болно. Тэгвэл томоохон хотуудыг орхиж, улмаар жижиг хотуудыг ч орхин, уулсын дундах алслагдсан нам гүм газруудад буй тусгаар сууц руу шилжихэд бэлтгэх цаг болно. Харин одоо энд үнэтэй орон байр эрж хайхын оронд, илүү сайн орон, өөрөөр хэлбэл тэнгэрлэг орны зүг нүүхэд бэлтгэх ёстой. Хувийн таашаал ханамжид хөрөнгөө үрэхийн оронд, бид арвилан хэмнэхийг суралцах ёстой. Бурханаас зээлдүүлсэн авьяас чадвар бүр дэлхийд сэрэмжлүүлгийг хүргэхдээ Түүний алдарын төлөө хэрэглэгдэх ёстой. Бурхан Өөрийн хамтран зүтгэгчдээрээ хотуудад гүйцэтгүүлэх ажилтай. Бидний миссүүд тогтвортой дэмжигдэх ёстой; шинэ миссүүд нээгдэх ёстой. Энэ ажлыг амжилттай урагшлуулахад багагүй зардал шаардагдана. Хүмүүсийг энэ цагийн үнэнийг сонсохоор урин авчрах мөргөлийн байшингууд хэрэгтэй. Яг энэ зорилгын төлөө Бурхан Өөрийн няравуудад хөрөнгө даатгасан билээ. Таны өмч хөрөнгө ертөнцийн аж ахуйнуудад хүлэгдэн, энэ ажилд саад учруулахыг бүү зөвшөөр. Хөрөнгөө Бурханы үйл хэргийн ашиг тусын төлөө захиран зарцуулж чадах газарт нь байлга. Эрдэнэсээ өөрөөсөө урьтаж тэнгэрт илгээ.” Гэрчлэлүүд, 5-р боть, 464.